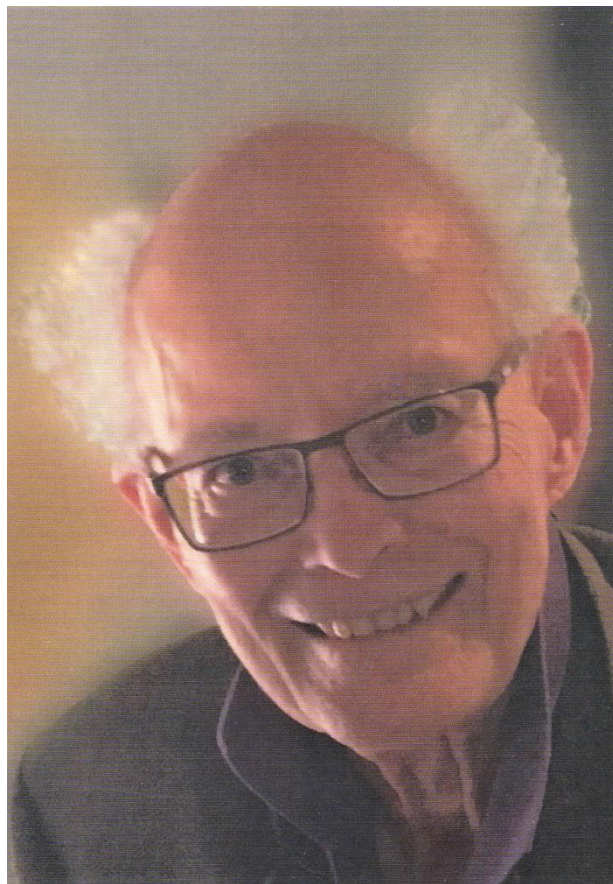

In memoriam Fred Lapré

Op 21 maart 2022 is mede-LGVer Johan Ferdinand ('Fred') Lapré overleden. Fred Lapré is op 4 februari 1934 in Fort de Kock (het huidige Bukittinggi op Sumatra) geboren. Hij begon met zijn studie geologie in Leiden in 1953 en ging na zijn afstuderen werken bij de Koninklijke/Shell waar hij zijn hele loopbaan werkzaam is gebleven.

Hieronder een drietal herinneringen aan Fred: van zijn jaargenoot en zwager Erno Oele, van Frederique van Schijndel en van Evert van de Graaff die bij de Shell jongere collega's waren van Fred.

Erno Oele

Aan Fred bewaar ik heel dierbare herinneringen. Wij kwamen in 1953 als jaargenoten/ clubgenoten geologie aan. Wij werden vervolgens zwagers door huwelijken met Hanne en de jongere Joke de Bruijn. Die familieband versterkte ook de relatie tussen Fred en mezelf. Immers wij vierden de gebruikelijke feestdagen (tijdens het verlof) met onze gezinnen samen. Het klikte ook gewoon tussen ons beiden.

Het is uitgesproken tijdens de crematieplechtigheid door Freds zoon, dat zijn vader veel kennis over de natuur nadrukkelijk heeft overgedragen. Fred beschouwde het als basaal voor het leven.

Met Fred deel ik als kwartairgeoloog geen ervaringen in de werksfeer. Toch is een voorval uit de tijd dat Fred in Borneo zijn loopbaan begon me wel iets speciaals bijgebleven. Het geeft aan hoe ver hij soms bereid was tot in de materie door te dringen. Op zekere dag werd ik verrast met een vraag in verband met Freds Toyota. Natuurlijk had hij een instructie boekje. Het gebruikelijke was volstrekt onvoldoende. Hij wist heus wel waar het rempedaal zat. Kortom hij wilde dat van de dealer zelf hebben. Zo is na veel moeite het gevraagde opgestuurd.

Tenslotte het laatste project is bij mij weten de isolatie van zijn huis geweest. Het hele huis moest geïsoleerd worden. Dat is zeker niet gebleven bij beter glas alleen. Het fijne ken ik niet, want onvoldoende specialist. Maar Fred is er zeker voor gegaan.

Frederique van Schijndel

In 1974 was Fred hoofd van de carbonaat sectie van de afdeling Productie Geologie in het Koninklijke Shell Exploratie en Productie Laboratorium (KSEPL) in Rijswijk. Bij Shell woei toen een zeer vrouw-vriendelijke wind. Op het hoofdkantoor in Den Haag was een dame aangesteld om meisjes te stimuleren een technische vervolgopleiding te kiezen, en in het bedrijf zelf moesten dus ook meer vrouwen in bijbehorende functies aangenomen worden. Ik was net afgestudeerd en solliciteerde, en belandde in de groep van Fred. Ik was geen carbonaat-geoloog, maar dat gaf kennelijk niets. Zeven jaar ben ik in Freds groep gebleven, tot ik moest kiezen of ik een full-time-werkende, of een niet-werkende moeder zou worden. Zo geëmancipeerd was het bedrijf dus toch ook nog weer niet dat part-time banen mogelijk waren!

Het waren mooie jaren, en dat kwam zeker ook door Fred, een heel goede baas. Hij besteedde aandacht aan zijn mensen. In het allereerste begin zorgde hij voor kennismakingsgesprekken met de chefs van de andere groepen binnen de Productie afdeling in het lab, zodat je zou weten hoe de organisatie in elkaar zat, en wie wat deed. Of zo'n rondje standaardprocedure was weet ik niet, maar het gaf een welkom gevoel. Er kon veel en er mocht veel in die tijd, en Fred gaf vertrouwen en verantwoordelijkheid. Ik herinner me dat ik eens met een carbonaat-collega van Exploratie bij hem binnenstapte om te overleggen over iets dat georganiseerd moest worden, een excursie of een of ander tripje. Fred zat, versholpen achter een rijtje dwars in zijn kamer geplaatste kasten aan zijn bureau vol met grote vellen papier. Toen we vroegen of we even konden

overleggen keek hij daaruit op en zei: ik heb geen tijd, regel het maar. We gingen de kamer weer uit en de Exploratie- collega zei beduusd: gaan we dat nu zelf regelen, zo maar? Ja, dat gingen we doen. Dat was een kenmerk van Fred, hij gaf je verantwoordelijkheid, en als er iets mis ging stond hij pal achter je.

Wat komt nog meer bij mij op? Zijn log-interpretatie syllabus, alles met de hand getekend (geen computers in die tijd), niet overal even overzichtelijk, maar wel heel nuttig en goed; het kernbeschrijvingsrapport van een niet geweldig Engels schrijvende collega uit Qatar, dat hij in meerdere fases corrigeerde met verschillende kleuren pen, en dat uiteindelijk nauwelijks meer leesbaar was. Met een speciaal daarvoor ingehuurd typiste heb ik behoorlijk wat tijd besteed aan het weer op volgorde krijgen van de verschillende stukken veranderde, verplaatste of doorgestreepte-maar-later-toch-weer-gebruikte tekst. Chaotisch, maar ook vol goede bedoelingen en de oprechte wil om de collega te helpen zijn werk beter te maken. Dat de collega door alle omgehakte en verplaatste bomen het bos niet meer zag merkte hij geloof ik niet.

Zoals ook bij zijn afscheid gezegd werd, Fred ging rechtuit, nooit een verborgen agenda. Wat andere mensen van hem dachten interesseerde hem niet. Collega's vonden dat niet altijd even makkelijk. En misschien heeft hij daardoor voor zijn werk ook niet altijd alle waardering gekregen die hij verdiende.

Na zijn pensionering, zei hij eens toen ik hem sprak op een LGV-bijeenkomst, liet hij alle geologie uit zijn handen vallen en ging zijn aandacht in een spirituele richting. Ook daar vertelde hij volkomen open en oprecht over, zonder zweverige koketterie. Voor hem was die andere wereld vanzelfsprekend.

Ik denk met veel plezier en goede herinneringen aan hem terug. Hij is nu op weg in een nieuw leven. Het ga hem goed.

.....

W. J. Evert van de Graaff

In 1986 volgde ik in het Koninklijke/Shell laboratorium ['K/SEPL'] in Rijswijk Fred Lapré op bij de sectie reservoir geologie van karbonaten. Fred werd in de aanloop naar zijn pensionering vrijgesteld van allerlei bureaucratische geneugten zoals het schrijven van project voorstellen, bijhouden van budgetten en het vergaderen over alles en nog wat. Fred mocht zich de laatste paar jaar voor zijn pensioen volledig gaan wijden aan zaken die hij zelf de moeite waard vond zoals het ontwikkelen van een praktisch bruikbare data base voor karbonaat reservoirs [in modern jargon: een 'kennis systeem'].

Ofschoon ik wel eerder serieus aan kalkafzettingen had gewerkt wist ik echt nog niet hoe je die academische kennis in praktische termen vertaalde bij het ontwikkelen van een olieveld. Fred heeft me daarbij goed op weg geholpen.

Behalve dat hij mij praktische kneepjes van het vak heeft bijgebracht, ook veel met hem gepraat over zijn loopbaan bij Shell. Wat me o.a. daarvan is bij gebleven is dat hij tegen de tijd dat hij verwachtte af te studeren door Professor De Sitter naar het kantoor van Shell in Den Haag werd gestuurd om daar ‘eens te gaan praten’ met Jacques Dozy [toen Chef Exploratie]. Pas aan het einde van de dag toen hem gevraagd werd wanneer hij voor een medische keuring terug kon komen, besepte Fred dat hij net een formele sollicitatie succesvol had afgerond.

De eerste uitzending was naar Brunei waar Fred als veldgeoloog nog met een ploeg dragers wekenlange tochten door het oerwoud heeft gemaakt. Behalve in Brunei heeft Fred ook buitenlandse postings gehad in Oman en bij Shell Canada in Calgary. De posting bij Shell Canada in Calgary was vrij bijzonder omdat in die tijd zowel Shell Oil in de VS als Shell Canada buiten het gewone rouleringssysteem voor personeel van de Koninklijke/Shell werden gehouden. Tot de vondst van een aantal olievelden in kalkafzettingen in Oman begin zeventiger jaren van de vorige eeuw, had de Koninklijke/ Shell buiten Noord Amerika vrijwel uitsluitend ervaring met oliehoudende zandsteenreservoirs. Fred werd daarom met gezin naar Shell Canada in Calgary gestuurd om over de reservoir geologie van kalkgesteenten te leren.

In Oman heeft Fred behalve de net opgedane kennis over de reservoir geologie van kalkgesteenten, ook andere vaardigheden toegepast: hij was daar de hulp-Sinterklaas bij de Sinterklaasvieringen.

Het begripvol kunnen omgaan met kindertjes die schuchter bij Sinterklaas langs komen is heel vergelijkbaar met het geduldig kunnen omgaan met collega's die met al-dan-niet domme vragen bij je langs komen. Fred was gewoonlijk prima in staat ‘to suffer fools gladly’. Mij heeft hij in ieder geval altijd zo goed als hij kon geholpen en daar blijf ik hem dankbaar voor.